

Domates Salçalarının Mikroflorası ve Depolama Sürecinde Miktarlarındaki Değişiklikler

Dr. Fikri BAŞOĞLU

A.Ü. Z.F. Tarım Ürünleri Teknolojisi Bölümü — ANKARA

ÖZET

- Ticari sterilize edilen domates salçasının muhafazası esnasında sterilliği azalmaktadır. 12 aylık muhafaza süresinde sterillik % 100'den % 15 ve 8'e hatta daha az düşebilir.
- Pastörizasyonda tatbik edilen sıcaklık derecesi (89 - 93°C) laktik asit bakterileri ile maya ve küflerin yaşamاسına imkan vermemektedir.
- Domates salçasının kalıntı mikroflorasını umumiyetle spor yapan bakteriler (*B. subtilis*, *B. mesentericus*, *B. cereus*} temsil etmektedir.
- Domates salçasının kuru maddesi % 28 - 30 veya % 38 - 40 olması *B. subtilis* ve *B. mesentericus*'un ölümesine tesir etmemektedir.
- Salçanın 10 - 15°C ta muhafaza edilmesi termofil mikroorganizmaların çoğalmasına engel olmaktadır.
- Salçanın pH sı yükseltilirse sporlar çabuk gelişmektedir.
- Hermetikli kapatmadaki hatalarda laktik asit bakterileri ve mayalar salçayı bozmaktadırlar.
- Salçada bulunan bazı sporlu ve sporsuz mikroorganizmaların termal ölüm müddetlerine ortamın pH sı, organik asitler ve spor konsantrasyonu etki etmektedir.

GİRİŞ

Türk mutfağının değişmez temel gıda maddelerinden olan domates salçasının uzun zaman dayandırılabilmesi için üzerinde birçok çalışma yapılmıştır ve yapılmaktadır. Bu nedenle, diğer gıda maddelerinde olduğu gibi domates salçası da teneke kutulara konup ısı işlemeye tabi tutularak uzun süre dayandırılmaktadır. Ancak, domates salçasının doğal mikroflorası ve çeşitli nedenle olan kontaminasyonlar sonucu

oluşan mikroflora ticari sterilizasyon sonucu tümüyle ortadan kaldırılamamaktadır. Bu ısı işlemi sonucunda öldürülmemeyen mikroorganizmalar kutu salçasının tabii mikroflorasını teşkil eder. Kutu salcasında olabilecek herhangi bir mikrobiyolojik bozulmaya bu mikroflora sebep olmaktadır. Bu amaçla domates salçasının mikroflrasını tespit etmek, bozulan salçalarda hakim mikroflorayı bulmak için birçok çalışma yapılmıştır.

DOMATES SALÇALARININ MİKROFLORA-LARI

Konserveler üzerinde ilk mikrobiyolojik çalışma 1913 de Barlow tarafından yapılmış ve bundan sonra da bozulmaların çeşitli nedenleri üzerinde durulmaya başlanmıştır (6).

Nitekim domates suyunun ilk imal edildiği 1920 yılında şıralar 90°C civarında kaplara doldurulup kapatıldıktan sonra, ticari steril bir mamul elde olunabileceği sanılmış ancak kısa bir süre sonra bu işlemin yeterli olmadığı ve domates sularının bozuldukları görülmüştür (11). 1933 yılında Berry bozulmuş domates sularında 37° - 55°C lerde çoğalabilen basil izole etmiş ve buna asit ortamda ısıya direnç gösterdiği için *Bacillus thermoacidurans* adı verilmiştir (5).

Sonraları, *B. thermoacidurans* meydana getirdiği asit ile kendi kendini öldürmekte, pH 4.3 ün altındaki derecelerde spor da yapamadığından otosterilizasyon meydana gelmekte ve bu nedenle bozulmuş domates sularında bakteriyolojik muayene ile canlı hücreler tespit edilememektedir. (10).

Jacobowska ve Kosewska domates salçalarında spor yapar bakteriler ve bunların aktiviteleri üzerinde yaptıkları çalışmada sağlam domates salçalarında da sporlu bakterilere rastlamışlar ve 1 g salçada en fazla 240 adet spor bulmuşlardır. Araştırmada 180 adet *Bacillus* cinsi bakteri izole edilmiş ve bunlardan % 54. ünү *Bacillus subtilis*, % 22 ni *Bacillus licheniformis*,

geri kalanını ise *Bacillus pumilis*, *Bacillus circulans*, *Bacillus cereus* var. *mycoides*, *Bacillus megaterium* ve *Clostridium*'ların sakkarolitik grubu organizmaların oluşturduğu görülmüşdür. Bütün türlerin sporları domates suyunda pH 4.7'de, kutulanmış domates salçalarında ise daha yüksek pH da çimlendiklerini saptamışlardır (7).

Domates salçalarının miroflorasını tespit amacıyla yapılan bir çalışmada, bir kısım kimyasal maddelerle muhafaza edilmiş, diğer bir kısmı da pastörize edilmiş 415 adet domates salçasının mikrobiyolojik, kimyasal ve organoleptik muayeneleri yapılmıştır. Kimyasal madde katılarak muhafaza edilenlerin % 50inden fazlasında mikrobiyolojik bozulma olduğu halde ısı ile muhafaza edilenlerde herhangi bir bozulma görülmemiştir. Sağlam ve bozuk salçalardan mikroorganizma izolasyonları yapılmış ve aşağıdaki bakteriler identifiye edilmiş; *B. cereus*, *B. cereus* var. *mycoides*, *B. megaterium*, *B. pumilis*, *Lactobacillus brevis*, *Lactobacillus buchneri*, *L. fermenti*, *Leuconostoc mesentericus*, *Clostridium* türleri bulunmuştur (8).

Diğer taraftan çeşitli müesselelerden alınan 400 adet değişik büyüklükte duble ve triple konsantre domates salçası örneklerinin mikrofloransında, *B. licheniformis*, *B. subtilis*, *B. pumilis*, *B. circulans*, *B. polymyxa*, *B. megaterium* ve *B. cereus* bulunmuştur (9).

Evlilya, domates salçalarında bozulma nedeni olarak *Arthrobacter simplex*, *B. subtilis*, *Lactobacillus acidophilus*, *L. fermenti*, *L. thermophilus* ve *Streptococcus cremoris*'i izole ettiğini bildirmiştir (6).

Başoğlu ve Köşker ise çeşitli fabrikalara ait 24 adet bombajlı domates salçalarında yaptığı mikroflora taramasında *B. cereus*, *B. licheniformis*, *Lactobacillus brevis*, *L. plantarum*'u izole ve identifiye etmiştir (2).

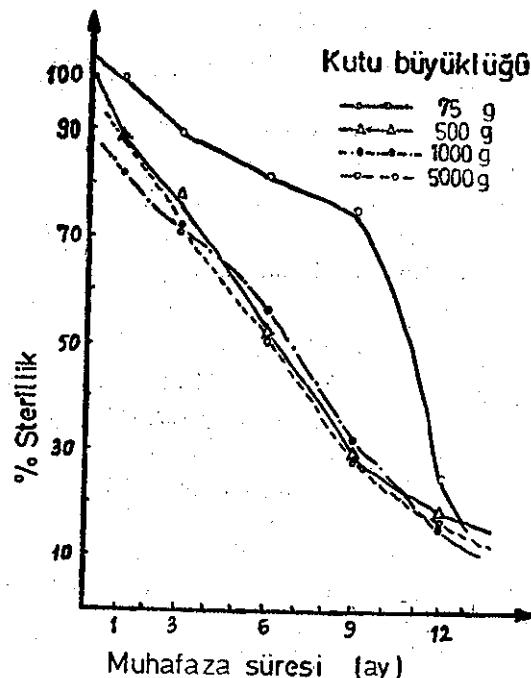
Ayrıca, çeşitli bakterilerin yanında domates mamullerinin bozulma etkeni olarak mayalar da önemli bir rol oynamaktadır. Genel olarak mayalar ısiya dayanıklı olmamakla beraber salçalarda bozulmaya sebep olmaktadır (4).

KUTULARDA STERİLİTENİN AZALMASI

Yapılan çalışmalarda ve literatür taramasında da görüldüğü gibi üretimden hemen sonra kutulanan salçaların hemen hepsinin % 100 steril olmadığı anlaşılmaktır ve belirli bir % steriliteye sahip kutuların zamanla orantılı olarak sterilliğinin azaldığı görülmektedir. Şekil 1. in incelenmesiyle de görüleceği gibi 4 farklı büyülüklükte kutulanmış domates salçası 12 aylık muhafaza süresinde ve 20°C de depolama da sterilite % 8 - 15'e kadar düşmektedir.

Kutu büyülüklükleri pek etkili değildir. Her büyülükteki salçaların eğrileri yaklaşık aynıdır.

75 g.lik numune domates salçalarının gramda spor sayısı daha az olduğu halde 12 aydan sonra sterilsizliğin yüzdesi biraz daha yüksek olup % 20 - 25 arasındadır.

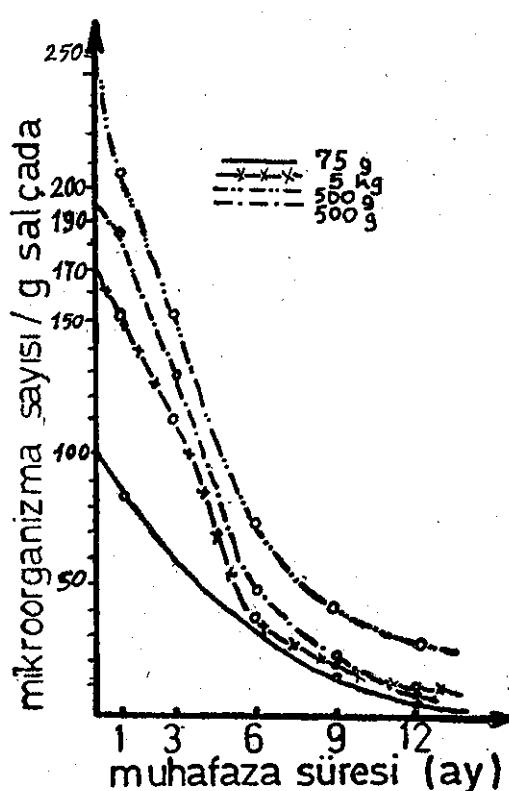

Şekil 1. Duble konsantre domates salçasının muhafazası süresince % olarak sterilitedeğişmeler (9).

SALÇALARIN DEPOLANMASI ESNASINDA MIKROORGANİZMA SAYISINDAKİ DEĞİŞMELER

Pavlova ve İvanova (9) yaptıkları orjinal çalışmada duble konsantre domates salçasının

gramında kalıntı mikroflora 0 - 100 arasında, triple konsantr domates salçada ise 10 - 10 000 arasında değiştiğini bulmuşlardır. Duble konsantr domates salçaları farklı firma ve büyülükte örneğin 75 g, 500 g ve 5 kg lık kutular 12 aylık bir depolama süresinde mikroorganizma sayısını tespit etmişler ve sonucu Şekil 2. de görüldüğü gibi saptamışlardır. 12 aylık muhafazadan sonra duble konsantr domates salçasının gramında spor sayısı 0 ile 15 arasında; triple konsantr domates salçasının gramında ise 0 ile 150 arasında değişmektedir.

Şekil 2. Duble konsantr domates salçasının bir yıllık muhafazasında kalan mikroflora miktarlarının değişmesi (kuru madde % 28 - 30) (9).

Şekilde aspis muhafaza süresini ay olarak, ordinat, 1 g salçada en fazla tespit edilen spor sayısını göstermektedir. Şeklin tetkikinden de anlaşılabileceği gibi domates salçasının muhafazası esnasında mikroorganizmaların miktarı ilk ay larda hızla azalmakta ve bu nedenle eğriler dik olarak inmeye 6 aydan sonra ise azalma yavaşlamakta dolayısıyla eğriler yatay duruma geçmektedirler.

Ev salçalarından *B. mesentericus*, *B. subtilis*, *B. pumilis*, *B. circulans*, *B. polymyxa*, *B. megaterium* izole edilmiştir. Bombajlı kutulardan laktik asit bakterileri ve mayalar izole edilmiştir. Muhafaza esnasında mikroflorada bulunan mikroorganizma çeşitlerindeki ve miktarlarındaki değişimler incelenmiştir (9).

Depolama hem çeşitte hem de miktarda azalmalar olmakta 12 ci ayda sadece *B. subtilis* ve *B. mesentericus* birlikte kalmaktadır (Şekil 3).

Yapılan bir çalışmada; domates salcasından izole edilen bakterilerin orjinalleri üretilerek hemen 100 g lık % 28 - 30 kuru maddeli salçalara inoküle edilmiş ve meydana gelecek değişimler gözlenmiştir.

İnokülasyonda kullanılan mikroorganizmalar :

- 1 — *B. subtilis* ve *B. mesentericus*'un spor ve vejetatif formları ayrı ayrı.
- 2 — Yağ asiti bakterileri ($1 B^{6/2}$ ve $1 B^{17/4}$)
- 3 — *B. stearothermophilus* (termofil mikroorganizmalara örnek olarak)
- 4 — Bombajlı domates salçası kutularından izole edilmiş *L. plantarum* ve *L. fermenti*.

Yukarıdaki bakterilerden 1 g salçada 100 - 10 000 adet mikroorganizma olacak şekilde aşırılmıştır. Numunelerin $1/3$ ü 100°C ta 25 dakika yeniden sterilize edilmişlerdir. Sterilize edilememeyenlerin bir kısmı normal şartlarda, diğer bir kısmı da 37°C ta ve 56°C ta inkübasyona bırakılmışlardır.

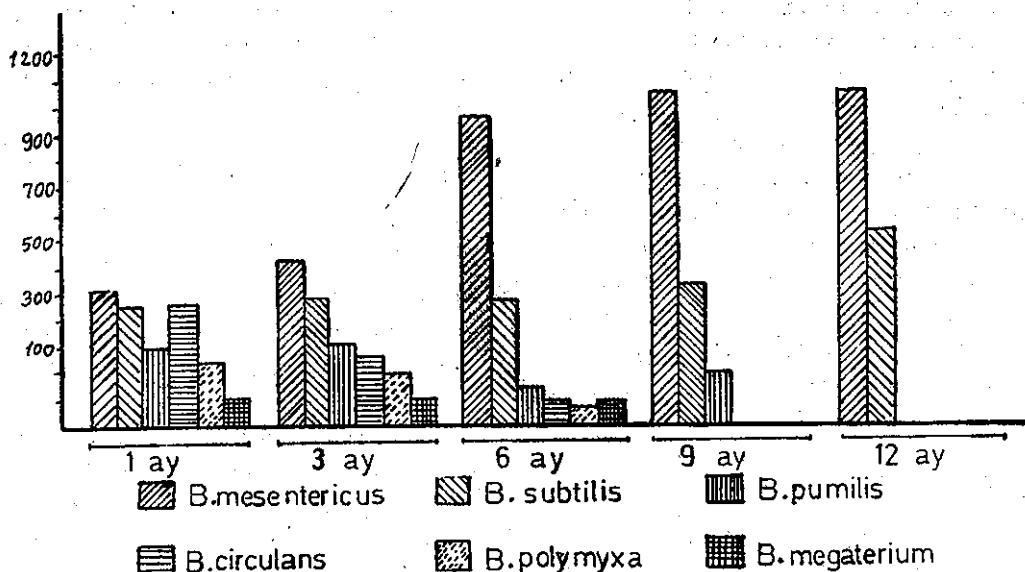
Şu neticeler alınmıştır :

A — İnokülasyondan sonra sterilize edilememeyen numuneler :

— *B. subtilis* ve *B. mesentericus*'un vejetatif ve spor formları aşırılmış kutuların muhafazası esnasında bozulma belirtileri görülmemiştir. Ancak inoküle edilen bakterilerin sayısında 4 ila 9 defa azalduğu görülmüştür (Şekil 4).

Spor sayısında bir değişme olmamış, salçanın kokusu ve tadı da hiç değişmemiştir.

— Yağ asiti bakterileri ($1 B^{6/2}$ ve $1 B^{17/4}$)

Sekil 3. Muhabaza esnasında mikroorganizma çeşit ve miktarlarındaki değişimler (9).

aşılanan kutular 5 gün içinde patlamışlar ve salçayı çok kötü kokutmuşlardır.

— Laktik asit bakterisi aşılanan kutular 5 günde patlamışlar ve salçada 7 000 000 adet/g mikroorganizma saptanmıştır. salça ekşimiştir.

— **B. stearothermophilus** ile aşılanan ve 56°C ta inkübasyonda bulunan kutular bozulmuşlar ancak kutular patlamamış ve salçanın kokusu değişmemiştir. Bu bakteri ile aşılanan ama 10 - 15°C ta muhabaza edilen kutular bozulmamıştır.

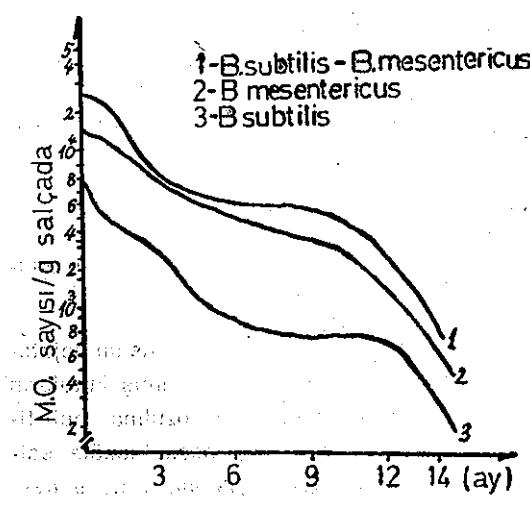
B — İnkübasyondan sonra sterilize edilen numuneler :

— **B. subtilis** ve **B. mesentericus** ile inküle edilmiş, oda sıcaklığında ve 37°C ta 6 aylık muhabaza edilmiş salça örneklerinde her gramda 2 ile 5 adet mikroorganizma arttığı fakat salçanın rengi, kokusu ve lezzetinin değişmediği görülmüştür.

— **L. plantarum**, **L. fermenti**, **B. stearothermophilus** ve yağ asidi bakterileriyle aşılanan kutuların ilave sterilizasyondan sonra bozulmadan kaldıkları görülmüşdür.

Salça CaCO₃ ile nötralize edildiğinde sporların 24 saat içinde çimlendikleri görülmüştür.

İzole edilmiş çeşitli mikroorganizmalar laboratuvara denemeye alınmış 80°C lik sıcaklıkta 5 dakikada ölmüşlerdir. Sonuçta 1 g salçada 3 - 5 adet mezofil saprofit bulunursa kutularda bombaj meydana gelmemektedir (9).

Sekil 4. Domates salçasında **B. subtilis** ve **B. mesentericus**'un aşlanması ve 25° ile 30°C arasında inkübe edilmesiyle sayılarında meydana gelen değişiklikler (9). Salça sterilize edilmedi.

SALÇALARIN MİKROFLORASINDAKİ BAZI MİKROORGANİZMALARIN TERMAL ÖLÜM MÜDDETLERİ

Çeşitli araştırmacıların yaptıkları çalışmalar sonucu domates salçası mikroflorasında bulunan mikroorganizmaların tamamına ait termal ölüm müddetlerini bulmak mümkün olmamıştır. Çeşitli kaynaklardan derlediğimiz bilgilerde eksiklik vardır. Örneğin kullanılan spor veya bakteri süspansiyonunun konsantrasyonu ve yaşı, ortamın pH sı, pH yi düşürmek için kullanılan asitin cinsi, v.b. gibi. *L. brevis* ve *L. plantarum* 65°C - 75°C ta 15 dakikada ölmektedir (3). *B. licheniformis* 96°C de 105 dakikada; *B. cereus* ise 96°C de 80 dakikada (1); 100°C de 15 dakikada, 110°C de 3 dakikada ve 115°C de 2 dakikada ölmektedir. *B. subtilis* 3×10^6 konsantrasyonundaki sporları pH 7 deki pufferde 95°C de 400 dakikada öldüğü, mayaların 90°C de 17 dakikada, 100°C de 5 dakikada öldüğü bulunmuştur (3).

Yukarıda bildirilen termal ölüm müddetleri laboratuvar şartlarında yapılan deneylerle elde edilmiştir. Ancak, salça ortamında mikroorganizmaların termal ölüm müddetini saptamak en doğru olanıdır.

Bilindiği gibi mikroorganizmaların termal ölüm müddetleri üzerine ısı ile birlikte birçok faktörlerinde tesirleri bulunmaktadır.

Salçada bulunabilen ve ısıya dayanıklı olan test mikroorganizmaları, bakteri grubundan *B. thermoacidurans* 43 - P küf grubundan *Aspergillus niger* ve maya grubundan *Sacchar-*

cmyces ellipsoideus seçilerek termal ölüm müddetleri üzerine tesir eden faktörleri araştırılmıştır (5). Bu araştırmaya göre önemli noktaları söylece sıralayabiliriz.

- Vasatın hidrojen iyonları konsantrasyonu her üç mikroorganizmanın termal ölüm müddeti üzerine tesir etmekle beraber bu tesir en çok *B. thermoacidurans*'da görülmüştür. pH 7.0 daki pufferde 100°C de 58 dakikada, pH 4.0 daki puffer eyiğinde ise 26 dakikada ölmektedir. Diğer iki mikroorganizmada ısıya pH 4.0 da daha hassas olur termal ölüm müddeti eğrilerinin meyilleri birbirine yakın olmakla birlikte F kıymetleri farklıdır.
- pH esas alınmak üzere bazı organik asitlerin mikroorganizmaların termal ölümleri üzerine etkisi incelenmiş ve en fazla *B. thermoacidurans*'a limon, sirke, süt asitleri *A. niger*'e sirke asiti, *S. ellipsoideus*'a sirke asitinin etki ettiği bulunmuştur.
- Spor konsantrasyonunun *B. thermoacidurans*'ın termal ölüm müddeti üzerine çok, *S. ellipsoideus*'de ise az tesirli olduğu, *A. niger*'de ise spor konsantrasyonu 10 000 - 30 000 adet/ml. de herhangi bir tesirin olmadığı anlaşılmıştır.
- Her üç mikroorganizmanın domates şırasında ısıya dayanıklı olmadığı anlaşılmıştır.

S U M M A R Y

Microflora of Tomato paste and changes of their quantitatives in storage period.

- The sterility of tomato paste, sterilized commercially decreased during the storage. It fell from 100 %, to 15 - 8 % and even lower for 12 months' period.
- Applied pasteurization temperature (89 - 93°) can not give any chance the survival of lactic acid bacteria, yeast and mold.
- The surviving microflora of tomato concentrates in hermetic containers was presented mainly by aerobic, mesophytic, saprotrophic bacteria of the groups *B. Subtilis*, *B. mesentericus*, *B. cereus*.
- Tomato paste with solid content 28 - 30 % and 30 - 40 % did not stimulate the growth of spores of the groups *B. subtilis* and *B. mesentericus*.
- Storage of tomato paste, in 10 - 15°C temperature, prevents the growing of thermophilic microorganisms.

- In case of higher pH of the tomato paste, the spores of the above named organisms developed rapidly.
- Lactic acid, bacteria and yeasts spoiled the tomato paste in the defects of hermatically seaming.

— pH of substrate, organic acids and spor concentration affects the thermal death time of some with spores and without spores microorganisms, present in tomato paste.

K A Y N A K L A R

1. ACAR, J. 1971. Bazi Sebze Konservelerinin Bozulma Nedenleri ile Bozulmus Bu Konservelerden İzole Edilen Bakterilerin Karakteristikleri Üzerinde Araştırmalar. (İhtisas Tezi, Basılmamış) Ankara 66 S.
2. BAŞOĞLU, F., Ö. KÖSKER, 1980. Domates ve Biber Salçalarının Bozulmasına Sebep Olan Bazi Bakterilerin Izolasyon ve İdentifikasiyonları Üzerinde Araştırmalar. A.U. Z.F. Diploma Sonrası Yüksek Okulu İhtisas Tez Özülleri. Cilt 1. Vol: 1. A.U. Başmevi Ankara 113 - 131 S.
3. BREED, R.S., E.G.O. MURRAY., N.R. SMITH, 1957. Bergey's Manuel Determinative Bacteriology. 7th. Ed. The Williams And Wilkins Company. Baltimore 1094 S.
4. CAMARGO, D.R. and H.J. PHAFF, 1957. Yeast Occuring In Drosophila Flies And In Fermenting Tomato Fruits In Northern California. Food Research 22 (4), 357 - 372.
5. CEMEROĞLU, B. 1971. Domates Mamullerinde Bulunan Başlıca Mikroorganizmaların Termal Ölme Müddetlerine Tesir Eden Faktörlerle Sterilizasyon Müddetlerinin Hesaplanması Üzerinde Araştırmalar. A.U. Z.F. Diploma Sonrası Yüksek Okulu İhtisas Tez Özülleri. Cilt 1. Vol: 1. A.U. Başmevi Ankara 113 - 131 S.
6. EVLİYA, B. 1974. Türkiyede Yapılan Bazi Sebze Konservelerinin Bozulma Nedenleri Üzerinde Araştırmalar. GÜZ.F. (Doktora Tezi Basılmamış) 114 S.
7. JACUBOWSKA, J., L. KOSEWSKA. 1964. Occurrence And Activity of Spore formers In Tomato Concentrates. Frucht saftindustries, 9, (2). 113.
8. KOSEWSKA; L. 1966. Characteristics of Bacterial Microflora In Tomato Concentrates. Przem. Ferment. (1), 14 - 19.
9. PAVLOVA, E., D. IVANOVA. 1970. Composition And Dynamics of The Microflora of Tomato Concentrate In Metal Containers. Scientific Works Volume VIII Canning Research Institute Plovdiv. 125 - 136.
10. PEARCE, W.E., E. WHEATON, 1952. Autosterilization of Thermophilic Spores In Canned Food. Food, Research, 17 (6), 487-494.
11. WHEATON, E., J.D. BURROUGHS, G.L. HAYS, 1957. Flat Sour Spoilage of Tomato Juice And Its Control With Subtiline. Food Tech. 11, (5), 286 - 289.

DİZDARER

Analitik Kimyevi Maddeler

Bakteriyolojik Hazır Kültür Vasatları

Mikrobiyolojik Standard Reaktifler

Antibiyotik Diskler

Herçesit Laboratuvar Cihazı ve Malzemesi

Kalitatif - Kantitatif Filtre Kağıtları

Modern Çarşı, No. 207, Ulus/ANKARA, Tel : 11 57 70 - 11 76 3
P. K. 644, Telex : 42870, Telg. : DİZDARER